

Homilija nadškofa msgr. Alojzija Cvikla DJ pri dnevni božični maši v mariborski stolnici, 25. decembra 2015

Dragi bratje in sestre!

Zbrali smo se na ta sveti božični dan, da bi obhajali rojstvo Božjega Sina. To ni dogodek, ki se je zgodil le pred več kot 2000 leti. Vedno znova se obnavlja po obhajanju svetih skrivnosti, še posebej po obhajanju svete evharistije.

Božja beseda, ki smo jo poslušali nam je dala »ključ«, da se lahko podamo v skrivnost, ki smo jo to noč obhajali, v skrivnost, ki se dotika in nagovarja vsakega od nas. Nagovarja mene, kot škofa, nagovarja duhovnike in vas vernike, od otrok do starejših.

Obhajati božič pomeni verovati, da Bog sam prihaja k nam po učlovečeni Božji Besedi, ki se je v božični skrivnosti naselila med nami. Beseda o kateri nam spregovori apostol Janez in smo o njej danes slišali, to ni navadna beseda, ampak je Bog sam, ki prihaja med nas.

Prerok Izaija nam je pri polnočni sv. maši povedal, kaj pomeni prihod Božjega Sina, ko pravi da: »ljudstvo, ki je hodilo v temi, je zagledalo veliko luč« (Iz 9,1).

Pri jutranji sv. maši nam isti prerok pravi, da »z njim prihaja odrešenje« (Iz 62,11).

Pri dnevni sv. maši pa prerok Izaija predstavi in poudari, da je to odrešenje za vse ljudi: »vsi konci zemlje bodo videli odrešenje našega Boga« (Iz 52,10).

Odrešenje, o katerem nam na današnji sveti dan govori prerok Izaija, prihaja po Novorojenem, ki ni navaden otrok, ampak je naš Odrešenik.

Človek, naj bo še tako iznajdljiv, naj bo še tako nadarjen, naj ima še toliko bogastva in dobrin, se sam od sebe ne more odrešiti. Koliko poskusov imamo v zgodovini človeštva v tej smeri! Toda zgodovina nas vedno znova uči, da se vsi takšni poskusi klavrno končajo. Človek brez Boga hitro podleže delom, ki so lastna človeku in jih sv. Pavel v Pismu Galačanom našteje: »nečistovanje, nečistost, razuzdanost, malikovanje, čaranje, sovraštvo, prepirljivost, ljubosumnost, jeza, častihlepnost, razprtije, strankarstva, nevoščljivost, pijančevanja, žretja in kar je še takega« (Gal 5,19).

Božji Sin prihaja k nam, da nas vsega tega odreši, da nas reši pred nesrečo in temo, kamor nas vodijo vsa dela, ki so zaznamovana z našo sebičnostjo in z grehom.

Jezusov prihod med nas ni slučaj. On prihaja, da nam povrne polnost življenja, da nam odpre pot, ki vodi k Bogu. S tem hoče dati našemu življenju novo vrednost, saj nam vrača izgubljeno dostojanstvo in nas ljudi vodi tja, kjer se lahko vsak v polnosti uresniči. Zato je božič razodevanje Božje ljubezni do nas, njegovo vstopanje v naš svet in v našo revščino.

Pomenljiv pri tem pa je naš odgovor na Božjo ljubezen. Ljudje se razdelimo, na ene, ki hitro razberejo in razumejo znamenja Božje ljubezni in jih tudi sprejmejo. Njihova srca se ob tem napolnjujejo v veseljem in mirom. So pa tudi drugi, ki ostajajo

zagledani v ta svet in se jih božična skrivnost v globini srca ne dotakne. Tak človek postaja v svetu vedno bolj osamljen in prepuščen samemu sebi.

Brez vere je božič zgolj in samo lep praznik, morda poln zunanjih okraskov in morda praznovanje ob bogato obloženi mizi. Samo z lučjo vere lahko skupaj s Pavlovim učencem Titom ugotavljamo in doživljamo kako se je v božični skrivnosti: »razodela Božja milost, ki rešuje vse ljudi«.

Vera je, kar nam pomaga, da v novorojenem Detetu lahko prepoznamo, ne le pravega človeka, ampak hkrati tudi pravega Boga. Prepoznavamo Njega, ki je nepreklicno in za vselej stopil v našo zgodovino ter ji s svojim učlovečenjem dal smisel in pokazal njeno smer.

Na žalost to naše zgodovinsko obdobje zaznamujeta sekularizem, ki je tesno povezan z individualizmom, kjer ni prostora ne za bližnjega in ne za Boga. V ospredju takega gledanja je le človek sam ter njegove osebne koristi. S tem pa ni več prostora za etiko in odgovornost, kajti človek prepuščen sebi samemu, hoče sam postavljati merila za svoje ravnanje. Brez Boga pa postane vprašljivo tudi naše prizadevanje za skupno dobro, kajti vsak gleda le zgolj sebe in svoje koristi.

Z ujetostjo zgolj v ta svet se je današnji človek zapletel v krizo, iz katere se sam ne more izkupati. Vendar smemo reči, da tudi v takšno okolje prihaja med nas Bog. Prihaja kot Odrešenik in kot dar. Praznovanje božiča je najlepši dokaz, da se Bog ni, in se ne bo naveličal prihajati med nas v ta naš svet in ostaja z nami do konca časov, kljub človekovi samovolji in vsem našim stranpotem.

Ljudje delamo za našo resnično prihodnost in prihodnost človeštva, če Boga in njegovo Besedo sprejmemo, saj to pomeni za nas Resnico, ki nas edina lahko osvobodi; pomeni Luč, ki edina lahko prežene temo nesmisla, v kateri človek tolikokrat tava, sam in brez Boga.

Sprejeti novorojenega Odrešenika pomeni najti mir z Bogom in biti tesno povezan z vsemi, ki so sinovi luči. Tako lahko postane novorojeni Odrešenik učitelj našega življenja, ki nam z lučjo svoje Božje resnice in ljubezni kaže, kako naj mi gremo po poti našega življenja, da bodo naša prizadevanja lahko obrodila resnične, prave in bogate sadove.

Naj letošnji božič, ki ga obhajamo v letu usmiljenja, vsem nam prinese notranji mir in luč. Tako se bo po našem obhajanju božičnega praznika za vsakega od nas začelo novo življenje, saj nas bo Bog sam dvigal iz zemeljskega, končnega in nepopolnega, v to, kar je Božje, kar je večno in v vsem izpolnjeno. Amen

+ Alojzij Cvikl DJ
mariborski nadškof metropolit